

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 lipca 2012 r. (...) Sp. z o.o. w W. wniósł o zasądzenie od D. G. kwoty 1 228,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 lutego 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu (...) Sp. z o.o. w W. wskazał iż pozwana D. G. w dniu 11 stycznia 2011 r. zamówiła u powoda za pośrednictwem telefonu usługę polegającą na jednorazowym udostępnieniu danych 111 firm zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym z siedzibą w województwie (...) w okresie od 05 listopada 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. a jednocześnie strony ustaliły jednostkową cenę przedmiotowej usługi na 9,00 zł netto. Ponadto powód wskazał iż wykonał powyższą usługę na rzecz pozwanej a następnie wystawił fakturę na kwotę 1 228,77 zł brutto zgodnie z umową, za którą mimo wezwania do zapłaty pozwana do chwili obecnej nie zapłaciła (pozew k. 4-7).

Nakazem zapłaty z dnia 29 sierpnia 2012 r. nakazano D. G. aby zapłaciła na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 1 228,77 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 23 lutego 2012 r. (nakaz zapłaty k. 22).

Powyższy nakaz zapłaty sprzeciwem z dnia 18 września 2012 r. został przez pozwaną D. G. zaskarżony w całości. W uzasadnieniu podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej sądu oraz wskazała iż pomiędzy stronami nie doszło do zawarcia skutecznej umowy udostępnienia danych 111 firm zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym z siedzibą w województwie (...) w okresie od 05 listopada 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. z uwagi na działanie zawierającej umowę K. G. bez stosownego umocowania od (...) Sp. z o.o. w W.. Ponadto pozwana wskazała iż dane 111 firm otrzymała nie w dniu 18 stycznia 2011 r. zgodnie z umową ale dopiero w dniu 04 lutego 2011 r. a więc po terminie a tym samym straciły one dla niej jakąkolwiek wartość (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 25-28).

W odpowiedzi na sprzeciw oraz na rozprawie w dniu 27 czerwca 2013 r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie (odpowieź ma sprzeciw k. 52-54, protokół rozprawy k. 82), zaś pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko na rozprawie w dniu 14 lutego 2013 r. i 27 czerwca 2013 r. (protokół rozprawy k. 56, k. 82).

Na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2013 r. pełnomocnik pozwanego cofnął wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego jako bezcelowy (protokół rozprawy k. 71)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 11 stycznia 2011 r. D. G. działająca w imieniu (...) Sp. z o.o. w W. zwróciła się w trakcie rozmowy telefonicznej do D. G. ze stanowczą propozycją jednorazowego udostępnienia jej przez (...) Sp. z o.o. w W. danych 111 firm zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym z siedzibą w województwie (...) w okresie od 05 listopada 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. a jednocześnie proponując jednostkową cenę przedmiotowej usługi na 9,00 zł netto (stenogram z rozmowy telefonicznej k. 10, zeznania D. G. k. 72-73).

Dane firm miały być przesłane na adres poczty elektronicznej D. G. to jest na adres: (...) w terminie najpóźniej siedmiu dni od dnia zawarcia umowy (stenogram z rozmowy telefonicznej k. 10, zeznania D. G. k. 72-73).

Podczas tej rozmowy telefonicznej D. G. przyjęła w całości powyższe propozycje (stenogram z rozmowy telefonicznej k. 10, zeznania D. G. k. 72-73).

W dniu 18 stycznia 2011 r. (...) Sp. z o.o. w W. przystąpiło do realizacji usługi i przesłało dane 111 firm zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym z siedzibą w województwie (...) w okresie od 05 listopada 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. na wskazany przez D. G. adres poczty elektronicznej: (...) (wydruk z poczty elektronicznej (...) Sp. z o.o. w W. k. 12).

Wobec tego iż D. G. nie odnalazła w swojej skrzynce internetowej maila od (...) Sp. z o.o. w W. z danymi 111 firm zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym z siedzibą w województwie (...) w okresie od 05 listopada 2010 r.

do 23 grudnia 2010 r. zadzwoniła do (...) Sp. z o.o. w W. z prośbą o przesłanie listy przedmiotowych firm zakreślając jednocześnie termin co najmniej siedmiodniowy na wykonanie usługi (zeznania D. G. k. 72-73).

(...) Sp. z o.o. w W. w dniu 04 lutego 2011 r. w trakcie urlopu D. G. ponownie przesłało przedmiotową listę na wskazany adres poczty elektronicznej, jednak ta ostatnia uznała ją za bezwartościową z uwagi na fakt iż dane z listy firm były już ogólnie dostępne a tym samym nie mogła ona kierować do tych firm na wyłączność swojej oferty (zeznania D. G. k. 72-73, wydruk z poczty elektronicznej k. 36).

W dniu 18 stycznia 2011 r. (...) Sp. z o.o. w W. wystawiło D. G. fakturę (...) za przesłanie danych 111 firm zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym z siedzibą w województwie (...) w okresie od 05 listopada 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. na kwotę 999,00 zł netto to jest 1 228,77 zł brutto (faktura VAT nr (...) k. 9).

Powyższa faktura w dniu 08 lutego 2011 r. została przez D. G. odesłana bez księgowania do (...) Sp. z o.o. w W. gdyż uznała ona iż usługa nie została wykonana w terminie (zeznania D. G. k. 72-73, wydruk z poczty elektronicznej k. 35).

Wobec braku zapłaty za wykonaną usługę (...) Sp. z o.o. w W. pismem wysłanym w dniu 15 lutego 2012 r. wezwał D. G. do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem w terminie do 23 lutego 2012 r. (wezwanie do zapłaty k. 11).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów złożonych w sprawie, oraz wydruków wiadomości mailowej, twierdzeń stron co do okoliczności niespornych oraz zeznań strony pozwanej D. G. (k. 72-73).

Autentyczność złożonych dokumentów nie była kwestionowana. Żadna ze stron nie żądała złożenia oryginałów dokumentów. Aczkolwiek dokumenty te w większości stanowiły dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c., to stosownie do treści art. 233 k.p.c. Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia faktycznego a w konsekwencji, poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne. Materialna moc dowodowa dokumentu prywatnego zależy bowiem od jego treści merytorycznej. O materialnej mocy dowodowej dokumentów prywatnych rozstrzyga sąd zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 233; też K. Knoppek: Glosa do wyroku SN z 25 września 1985 roku, IV PR 200/85, PiP 1988, nr 5). Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia faktycznego. Dodatkowo dokumenty wydruków wiadomości mailowej korespondują z zeznaniami przesłuchanej w sprawie pozwanej D. G. i dlatego Sąd przyznał im wartość dowodową.

Odnosząc się do oceny dowodowej wydruków wiadomości mailowych w szczególności wiadomości mailowej z dnia 18 stycznia 2011 r. powoda skierowanej do D. G. o przesłaniu danych 111 firm (k. 12) sąd rejonowy uznaje iż mogą one stanowić dowód w rozumieniu przepisu art. 309 k.p.c. i uznał te wiadomości jako odzwierciedlające zdarzenia tak jak miały one miejsce w rzeczywistości, a więc w odniesieniu do maila z dnia 18 stycznia 2011 r. iż powód faktycznie w tym dniu przesłał na adres pozwanej zamówioną listę 111 firm szczegółowo wskazanych w zamówieniu z dnia 11 stycznia 2011 r. W kodeksie postępowania cywilnego nie zawarto bowiem zamkniętego katalogu środków dowodowych i dopuszczalne jest skorzystanie z każdego źródła informacji o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jeśli nie jest to sprzeczne z przepisami prawa, a art. 309 k.p.c. może mieć zastosowanie także do niepodpisanych wydruków komputerowych, zaś sama moc dowodowa wydruków z komputera podlega ocenie według zasad swobodnej oceny dowodów (art. 233 k.p.c.) z uwzględnieniem całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd rejonowy uznał za wiarygodne zeznania pozwanej D. G. (k. 72-73) poza tym ich fragmentem w którym pozwana zeznała iż powód przesłał listę 111 firm po terminie to jest po 18 stycznia 2011 r. Zeznania w tej części są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie a zwłaszcza wiadomością mailową z dnia 18 stycznia 2011 r. potwierdzającej iż powód przesłał listę przedmiotowych firm na adres pozwanej (...) (k. 12). W pozostałym zakresie zeznania pozwanej są spójne i logiczne a ponadto korespondują z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a który sąd uznał za wiarygodny.

Sąd rejonowy oddalił wniosek powoda o odsłuchanie dołączonej do akt płyty CD z uwagi na jego zbędność jak sam bowiem oświadczył pełnomocnik powoda pisemny stenogram zawiera treść jak na płycie (k. 74).

Sąd Rejonowy zważył co następuje.

Odnosząc się do zarzutu niewłaściwości miejscowej w ocenie sądu był to zarzut chybiony. Można w tym miejscu poprześcić jedynie na wskazaniu iż miejscem spełnienia świadczenia pieniężnego (w praktyce wykonaniu umowy) za pomocą rozliczeń bezgotówkowych jest siedziba banku –oddziału banku-prowadzącego rachunek wierzyciela (uchwała SN z dnia 04 stycznia 1995 r. , III CZP 164/94, OSNC 1995, nr 4, poz. 62), w tym przypadku jak wynika z faktury (...) był to bank (...) S. A. który ma siedzibę w W..

Przechodząc do meritum sprawy w ocenie sądu rejonowego wykładnia oświadczeń woli stron, złożonych w imieniu powoda przez K. G. oraz pozwaną D. G. w dniu 11 stycznia 2011 r. w trakcie rozmowy telefonicznej prowadzi do oceny, że oświadczenie woli złożone przez K. G. w imieniu strony powodowej podczas tej rozmowy telefonicznej było ofertą zawarcia umowy o świadczenie usługi polegającej na przesłaniu na wskazany przez pozwaną adres poczty elektronicznej listy 111 firm zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym w okresie 5 listopada 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. z siedzibą w województwie (...). Zawierało ono bowiem wszystkie elementy niezbędne do zawarcia umowy i wyrażało gotowość jej zawarcia na podanych w rozmowie telefonicznej warunkach art. (66§1 k.c.). Ponadto doszło do zawarcia umowy wobec niezwłocznego przyjęcia w całości przez D. G. to jest w trakcie trwającej rozmowy telefonicznej w dniu 11 stycznia 2010 r. warunków oferty złożonej przez działającą w imieniu powoda K. G. (art. 66§2 k.c.).

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. W ocenie sądu między stronami w dniu 11 stycznia 2011 r. doszło do zawarcia odpłatnej umowy o świadczenie usługi na mocy której (...) Sp. z o.o. w W. zobowiązał się do przesłania listy 111 firm zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym w okresie 5 listopada 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. z siedzibą w województwie (...) w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy zaś D. G. za tak wykonaną usługę zobowiązała się zapłacić wynagrodzenie w kwocie łącznie 999,00 zł netto to jest 1 228,77 zł brutto w terminie 7 dni od dnia przesłania przez powoda listy firm oraz faktury (...).

W ocenie sądu rejonowego (...) Sp. z o.o. w W. wykonał należycie oraz w zakreślonym umową terminie umowę o świadczenie usługi przesłania listy 111 firm zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym w okresie 5 listopada 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. z siedzibą w województwie (...). Jak już wyżej ustalono w dniu 18 stycznia 2011 r. (ostatnim dniu terminu na wykonanie umowy) przesłał D. G. listę 111 przedmiotowych firm na adres mailowy pozwanej wraz z fakturą.

Jeśli więc pozwana D. G. zaprzecza temu na niej spoczywał ciężar dowodu zgodnie z art. 6 k.c. wykazania iż mimo wydruku z wiadomości mailowej potwierdzającej wykonanie usługi przez powoda lista firm de facto nie została przesłana przez (...) Sp. z o.o. w W. na adres poczty elektronicznej pozwanej. D. G. prócz swoich zeznań nie zaoferowała żadnego innego dowodu na potwierdzenie jej twierdzeń co do nieterminowego wykonania przez powoda umowy. W ocenie sądu w szczególności wobec pisma administratora danych (...) Sp. z o.o. w W. z dnia 05 marca 2013 r. odmawiającego z uwagi na upływ czasu udzielenia informacji o transferze wiadomości elektronicznej pomiędzy adresami poczty elektronicznej stron (k. 65), tylko biegły z zakresu informatyki mógł by stwierdzić po sprawdzeniu serwerów komputerów stron czy w określonej dacie nastąpił transfer pomiędzy skrzynkami mailowymi wysyłającego - (...) Sp. z o.o. w W. i adresata-D. G. i ewentualnie wykluczyć takie zdarzenie. Jednak pozwana cofnęła dowód w tym zakresie (k. 71) a tym samym pozbawiła się możliwości wykazania iż transfer listy przedmiotowych firm nie miał miejsca. Tym samym sąd rejonowy uznał iż pozwana w niniejszym postępowaniu nie wykazała aby powód nienależycie jak również nie terminowo wykonał usługę do której był umową zobowiązany.

Pozwana podniosła również zarzut nienależyciego umocowania K. G. do zawarcia umowy z pozwaną D. G. w dniu 11 stycznia 2011 r. podnosząc iż prawu polskiemu nie jest znana instytucja organu-przedstawiciela niejawnego.

Zarzut ten jest chybiony. Już na wstępie należy stwierdzić iż K. G. w trakcie składania oferty pozwanej zawarcia umowy o przesłanie listy firm przedstawiła już na samym początku rozmowy telefonicznej w dniu 11 stycznia 2011 r. iż reprezentuje (...) Sp. z o.o. w W. (stenogram rozmowy k. 10, zeznania pozwanej D. G. 72-73). Nie można więc twierdzić iż nie był ujawniony podmiot w którego imieniu K. G. występowała.

Ponadto K. G. była umocowana do zawarcia umowy w dniu 11 stycznia 2011 r. z D. G.. Zgodnie bowiem z art. 97 k.c. za osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa przeznaczonym do obsługi publiczności poczytuje się w razie wątpliwości za umocowaną do dokonywania czynności prawnych, które zazwyczaj bywają dokonywane z osobami korzystającymi z usług tego przedsiębiorstwa. Ponadto w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2003 r., IV CK 286/2002, LexPolonica nr 1632547 sąd ten stwierdził iż użyte w art. 97 k.c. pojęcie „lokal przedsiębiorstwa przeznaczony do obsługi publiczności” musi być rozumiane szeroko, jako każde miejsce w przedsiębiorstwie w którym znajdują się osoby i urządzenia służące do kontaktów z klientami i zawierania umów także na odległość.

Art. 97 k.c. jest oparty na domniemaniu umocowania osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa. Domniemanie to istnieje dopóty, dopóki istnieją wątpliwości, które powinny być tłumaczone na korzyść klientów. Jeśli więc pozwana powzięła w trakcie składania oferty zawarcia umowy przez K. G. wątpliwości co do uprawnienia tej ostatniej do zawarcia umowy w imieniu powoda to nic nie stało na przeszkodzie aby pozwana nie przyjęła oferty. Godząc się więc na warunki przedstawione przez K. G. oraz mając świadomość iż działa ona w imieniu powoda tym samym pozwana przyjmowała wszelkie skutki prawne związane z zawartą umową w tym obowiązek zapłaty wynagrodzenia.

Na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. należało zasądzić na rzecz powoda odsetki ustawowe od dnia 23 lutego 2012 r., zgodnie z żądaniem pozwu, gdyż w tej dacie roszczenie było już wymagalne. Jak ustalono w niniejszej sprawie pozwana D. G. była zobowiązana do zapłaty wynagrodzenia w terminie 7 dni od przesłania jej faktury co nastąpiło w dniu 18 stycznia 2011 r. Tym samym roszczenie stało się wymagalne już w dniu 26 stycznia 2011.

Ponieważ powód wygrał proces w całości, to zastosowanie znajduje w zakresie kosztów procesu przepis art. 98 k.p.c., według którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowej obrony (zasada odpowiedzialności za wynik procesu). Zwrot tych kosztów przysługuje powodowi, ponieważ jego pełnomocnik procesowy będący radcą prawnym zgłosił żądanie ich zasądzenia (art. 109 k.p.c.). Koszty procesu w niniejszej sprawie po stronie powodowej obejmowały: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda będącego radcą prawnym – 180,00 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, oraz opłatę od pozwu w kwocie 30,00 zł W związku z powyższym należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 227,00 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika procesowego powoda będącego radcą prawnym ustalono na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) z uwagi na wartość przedmiotu sporu. Do kosztów celowego dochodzenia praw i celowej obrony zalicza się również opłatę skarbową uiszczoną od dokumentu pełnomocnictwa, co zostało potwierdzone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 marca 2003 r., III CZP 2/03, OSNC 2003/12/161.

Mając na względzie powyżej powołane przepisy prawa, należało orzec jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie:

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.